

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 5/1931 i anledning
av landstingsmannen O. N. Liffvendahls m.fl:s pe-
tition (N:o 11/1931) om antagande av lag angående
jaktpass.

N:o 5/1931.

Då utskottet förutsätter, att betydelsen av ifrågavarande lagstift-
ning ur jaktvårdsintresse är allmänt erkänd i landstinget, anser sig
utskottet icke behöva uppehålla sig härvid, utan övergår att behandla
lagförslagets skilda paragrafer.

§ 1. Visserligen vore det ur jaktvårdssynpunkt önskvärt, att envar,
som sysslar med jakt, skulle åligga att lösa jaktpass, men torde det
icke vara skäl att utsträcka inskränkningarna så långt. För sin del skul-
le utskottet också vilja gå ännu längre i beviljandet av eftergifter
från denna skyldighet, än petitionärerna göra. Enligt gammal rättsupp-
fattning bör nämligen jordägare hava rätt att utöva i äganderätten in-
neliggande befogenheter även beträffande det villebråd, som uppehåller
sig på hans mark. I enlighet härmed bör envar jordägare få jaga fritt
på egen mark. Så länge jordlägenheterna voro oskiftade och man kunde
antaga, att det villebråd, som uppehöll sig å desamma, även där vuxit
upp, var denna rättsuppfattning också helt naturlig, men sedan en mas-
sa mindre lägenheter utbrutits från de ursprungliga hemmanen, har prin-
cipen delvis förlorat sitt berättigande. Det är nämligen otänkbart,
att en villebrådsstam, som kunde bli föremål för jakt, kunde uppväxa
på de små lägenheterna. Utskottet anser därför, att jordägare bör få
utöva jakt å eget område utan jaktpass, dock icke jordägare, vara areal
är mindre än 25 hektar. Av samma lättnad bör även den komma i åtnjutan-
de, som med stadgad åborätt besitter minst 25 hektar jord.

Med uttrycket bosatt "å saltsjöstrand" avse petitionärerna person,
som bor å kusterna mot skärgården. För undvikande av att personer, bo-
satta exempelvis i Kvarnbo eller Ämnäs, skola göra anspråk på att u-
tan jaktpass få jaga sjöfågel å intilliggande vatten och infjärdar,
har utskottet ersatt uttrycket med bosatt "mot skärgården liggande
strand". I enlighet härmed skulle personer, bosatta exempelvis å Eckerö,
Geta och Saltviks stränder kunna idka jakt å sjöfågel och säl
å det utanför kusterna liggande havet, ehuru de icke kunna sägas vara
bosatta i skärgården.

§ 2. Ändringarna beträffande möm. 2 hava avseende endast å sättet för ansökans inlämnande.

§ 3. För att bereda landskapsnämnden större frihet vid prövningen av ansökan om jaktpass har utskottet strukit åldersgränsen.

Hänvisande till ovansagda får utskottet värdsammast föreslå, att landstinget ville antaga nedanstående

L a g

angående skyldighet att lösa jaktpass för jakt inom landskapet Åland.

§ 1.

Envar, som önskar bedriva jakt å lovgivna marker inom landskapet Åland, vare pliktig att hos landskapsnämnden utverka jaktpass för sig.

Från ovannämnda skyldighet är dock befriad

den, som med äganderätt eller stadgad åborätt besitter fastighet eller jordområde med en areal av minst tjugufem hektar, för så vitt han allenast å fastigheten eller området bedriver jakt; samt

den, som är stadigt bosatt i skärgården eller å mot skärgården liggande strand, för så vitt det gäller jakt å sjöfågel eller säl i skärgården eller ute på havet.

§ 2.

Ansökan om jaktpass inlämnas eller insändes med posten till landskapsnämnden och bör åtföljas av utav statens eller landskapets tjänsteman eller av ordföranden i vederbörande kommunalnämnd eller och av tvenne kända och tillförlitliga personer för ändamålet avgiven skriftlig rekommendation jämte uppgift på sökandens ålder.

Här nämnd ansökan kan även inlämnas till vederbörande kronolänsmän, som äger insända densamma till landskapsnämnden.

§ 3.

Jaktpass utgives på en tid av högst tre år samt bör innehålla innehavarens namn, yrke eller titel och boningsort.

Avgiften för jaktpasset utgår efter ett belopp om femtio mark per år.

§ 4.

Över utfärdade jaktpass skall å landskapsnämnden föras förteckning, ur vilken envar, som därom anhåller, äger mot stadgad lösen erhålla utdrag.

§ 5.

Jaktpasset skall av den jagande ovillkorligen medhavas och för jakt-rättsinnehavare, polismyndighet eller för jaktvården anställd person vid anfordran uppvisas.

§ 6.

Var, som, ehuru därtill skyldig, utan att innehava behörigt jaktpass, bedriver jakt inom landskapet eller vid anfordran vägrar att uppvisa detsamma för jakträttsinnehavare, polismyndighet eller jaktvårdare, straffes med högst femtio dagsböter.

§ 7.

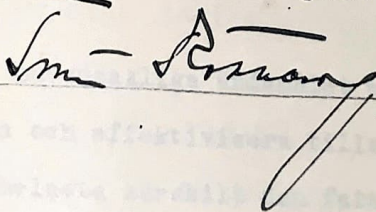
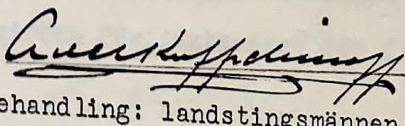
Utgivet jaktpass kan av landskapsnämnden på en av densamma bestämd tid återkallas, om innehavaren av passet blivit fälld för brott emöt landskapslagen om jakt eller brutit emot stadgandena i § 6 i denna lag.

§ 8.

De belopp, som för utgivna jaktpass inflyta, skola av landskapsnämnden anslås för främjande av jaktvården inom landskapet.

Mariehamn den 24 februari 1931.

På lagutskottets vägnar:

Närvarande i utskottet vid ärendets behandling: landstingsmännen
Torsten Rothberg, Robert Rosenblad, Johannes Eriksson, August Nord-
lund och Viktor Strandfält.